

דף סיכום בחינה**מזהה בחינה: 001000257512 מזהה סטודנט: 242103****שם קורס: דיני חברות**

מספר שאלה	ניקוד מירבי	ציון
1	100.00	93.00

ציון בחינה סופי : 93.00**הבחינה הבדוקה בעמודים הבאים**

***** לתשומת לבך, במידה וההערות מופיעות ב "ג'יבריש" יש להוריד את הקובץ למחשב ולפתוח ב - reader acrobat *****

אוניברסיטת בר-אילן הפקולטה למשפטים

מבחן ב"דיני חברות"

מועד א

מרצה: פרופ' דוד האן

הנחיות כלליות:

1. משך הבחינה – שעתיים. אין הארכות. תכננו את הזמן בהתאם.
2. אורך כל התשובות המבחן יחדיו לא יחרוג מארבעה (4) עמודים/1800 מילים. כל חריגה ממכסה זו לא תיקרא. תכננו את חלוקת המקום בהתאם לשאלות השונות.
3. ניתן להשתמש בכל חומר עזר.

מדובר בעסקה משלבת בין לוגן, וויסטאר, גרג לגבי כניסת גרג לחברה ומכירת מניות לוגן לגרג.

מדובר בתביעה שצריכה לבוא לפי סעיף 194 (להלן סעיף תביעה נגזרת), קודם כל לפי הנתונים, מדובר שהחברה רוצה להנפיק מניות שווה של 8 שח"במניה, לצורך כך צריך לשנות את תקנון החברה, לכן צריך לשנות את ההון המונפק בסעיף בשתקנון, לפי סעיף 17 (ב) והשינוי צריך להיות על פי חוק, לפי רוב רגיל מספיק לשינוי תקנון, אם לו הותנה אחרת, מדובר בעסקה של חברה ציבורית שהיא רוצה לגייס משקיע לחברה, ניתן לראות שלוגן מכר את מניות את חלק ממניות השליטה שלו לגרג שבסוף הוא אמור לקבל רק בסוף 20%.

האם מדובר בעסקה חריגה של החברה? אינה במהלך העסקים הרגיל, ניתן להגיד שעסקאות מסוג שה דווקא נראות דבר טבעי בחברות של בידור שהם מגייסים משקיעים, מאידך ניתן להגיד שזאת עסקה חריגה כיוון שמדובר בהנפקת מניות וגם הלוואת בעלים, אינה בתנאי שושק, דווקא מדובר פה ששווה המניות הוא 8 אחוזים ולכן סביר להניח שמבור בשווה שוק לפי הנתונים, עושיה להשפיע באופן מהותי על רווחי החברה? סביר להניח שכן כי גיוס המשיקע הזה נותן משמעות גדולה לחברה ולרווחיה, לכן אני סבורה שאכן מדובר בעסקה חריגה.

בעל שליטה? מי הוא בעל שליטה מדובר לנו שלוגן הוא מחזיק ב-57% ממנות החברה, לפי סעיף 1 לחוק: המבחן המהותי: מי שיש בידיו לכוון את פעילות החברה - בעצם לוגאן מחזיק אחוזי 57 ממניות החברה, הוא יכול למנות דירקטורים להצביע באסיפה הכללית לפי סעיף 1 לחוק ניירות ערך, גם המבחן הכמותי מתקיים, אשר הוא אשר הוא מחזיק אחוז של 57% ממניות החברה, בנושא העסקה שיש לפי גם סעיף 268 לחוק החברות, שמי שמחזיק יותר מ-25% ממניות החברה ואין מישהו אחר שמחזיק, אז הוא גם בעל שליטה, מדובר פה על עסקה שיש בה בעל שליטה.

עניין אישי? מהעסקה הזו לוגן מקבל כל מיני דברים הוא יכול לקבל הלוואה שגרג יכול לפרוע אותה (הלוואת בעלים) אפרוחי הצפון), כמובן הוא גם מוכר את מניות השליטה שלו (פס"ד קוסוי), ואפילו יכהן כמנכ"ל החברה בארצות הברית, ולפי נוסחת קלארק: הוא נמצא בעמדת קבלת החלטות, אפילו הדירקטוריון מילא אותו, בעניין ההחלטה הרלוונטית יש לאדם העדפות מחוץ לחברה, ייתכן שישמכירת מניות השליטה שלו תתן לו רווח ואפילו הלוואת הבעלים תתן לא סוג של יכול לפרוע מול גרג דבר שלישי הוא האינטרס האישי גדול בעוצמו: למרות שתנאי זה קשה להוכיח אך סביר להניח שכן הוא רוצה לקדם את עצמו ולהארוויח מעסקה המכר הזאת וכמובן הוא הלוואה בעלים (אפרוחי הצפון) שהיא יכולה לשים אותו בקדימת התור של הנושים ונותן לא יתרון על פני האחרים. בנוסף לכך צריך לציין שגם גרג יש לו עניין אישי, הוא רוצה שבתו תצליח ואיפלו הוא הסכם עם הדירקטוריון, לפי הגדרת העניין האישי - יחסי אישים, משפחה) ולפי נוסחת קלארק הוא רוצה שבתו תצליח האינטרס שלו במתסר גם חזק. (לפי אייזנברג) זיקה עודפת ולפי החלטת הרשות לניירות ערך (יחיסם משפחתיים) ולפי הגדרת החוק (קרוב (שיבון היא בתו של גרג. אז גם הוא יש לו עניין אישי בעסקה.

כמובן כדי לאשר את העסקה הזו צריך ללכת לפי תנאי הסעיפים של פרק אישור עסקאות עם בעלי עניין - פרק 5 כלומר צריך אישור לפי סעיף 270(4):

1) עקרון העל 270 - האם העסקה היא לטובת החברה ובתו"ך לפי סעיף 255, העסקה צפויה להטיב על החברה מבחינת גיוס המשקיע כיוון שהוא מוכר כמה שהוא בן אדם משקיע ומוצלח, ולכן זה באמת יכול להטיב עם החברה ולתת משמעות יותר גדולה לעולם הבידור בחברה באופן ספציפי, על מנת להרחיב את הפעולות שלה לכ היא הייתה צריכה מישהו אסטרטגי ולא סתם.

n

חובת גילוי: לפי סעיף 255+269: יש לגלות את כל הפרטים וגם במועד שלפני הדיון בד"ר, מכיוון שלוגן מהווה בעל שליטה, הוא היה צריך גררות על ענייני האישי ולפי דברים שהוא אמור לקבל, כמובן גם גרג שיש לו עניין אישי לגבי שיבון, שאפילו הוא לא הסכים להיכנס לעסקה אלא אם זה יכול לקדם את הבת שלו. לא יהיה שום גילוי, ואפילו הישיבה בין הדירקטוריון לבין גרג הייה רק ביניהם ולא הייתה ידיעה לשום בן אדם אחר, וניתן לראות אפילו בפרוטוקול של העסקה שמרשה קראה לא הייה שום אזכור על הישיבה ועל היחסים בין קנדל לבין גרג ביחס לעסקה והישיבה שהייתה ביניהם. עובדה בתנאי הגילוי לא התקיים מספיקה על מנת לתבוע את תומאס בגין הפרת חובת ההגיינות בחברה לפי סעיף 193.

הדרה בדירקטוריון ובאיסיפה, כללית- לפי סעיף 287 ו-255 בהתאמה, כמובן כל מי שיש לו עניין אישי צריך להדיר את עצמו מכל הישיבות, שהם הדירקטוריון והאיסיפה הכללית, אין נתונים לעזור לנו להכריע אך היה צריך לעשות כך. למרות שכתוב שהיה דיון בין החברה לבין גרג ובין לוגן, היה צריך להדיר אותם מהדיון, אלא אם זה דר נוגע להצעת הנושא בהתחלה, אבל אם זה בשלבי סיום צריך להדיר אותם.

אישור מורכב- לפי סעיף 270(4) וסעיף 275 - העסקה כמובן צריכה לעבור וועדת בירוקת כיוון שמדובר בחברה ציבורית, לא נתון לנו שהייתה וועדת ביקורת, אפילו לא ידוע על קיומה של וועדה למרות שזאת חובה! בנוסף לכך האישור צריך לעבור בדירקטוריון - נתון לנו כפי שצגתי לעיל שנערך דיון ביחס לעסקה ואיך היא צריכה להנהל ואפילו לא הייה אזכור לא"כ, צריך לציין שאם ההליך היה פגום זה מאפשר לא"כ לרפות את הפגם לפי פס"ד ורדניקוב ולאשר את העסקה (560) אבל תנאי זה לא קרה.

בנוסף היה צריך להתקיים אישור ולעבור לפי הדירקטוריון: בחברה התקיים רק דיון אחד שנוגע להסכם, לפי מה שהצגתי לעיל, היה צריך להדיר אותם. אבל אם מדובר בהסכם שהוא רק להצעה ראשונית הן יכולים לנכוח, אבל כאן מדובר בהסכם העסקה.

בנוסף ההצבעה הייתה צריכה לעבור האיסיפה הכללית: לגבי הרוב הנדרש היה דרוש שהיה רוב ממנין הקולות שאין להן עניין אישי, ניתן להגיד שגרג ולוגן ואילו הדירקטוריון יש להם עניין אישי והם היו צארים ללצאת החוצה מהאיסיפה, אבל לא נתון לנו שהייתה ולכן תנאי זה לא מתקיים. האיסיפה הכללית מורכבת מבעלי השליטה שהוא לוגן והציבור, לא נתון אם התקיימה איסיפה כללית אבל כמובן הייה צריך שכל בעל עניין אישי לגלות על עניינין ולהדיר את עצמו.

מכיוון שעסקה לא אושרה כדין לפי מה שהצגתי לעיל, יחולו הסעדים לפי סעיף 280 לעסקה אלא יהיה תוקף והיא תהיה בטלה כלפי החברה, כי היה עליהם לדעת על העניין האשיי בנוסף אפשר גם לקבל פיצויים מהצד האחר שהוא שיבון אם היא ידעה על אי קיום אישור לעסקה, ואם היא פנתה לגירקטוריון ולעשות בדיקה אז היא מוגנה.

בית המשפט יכול לבדוק את העסקה לפי מבחן ההגנות המלאה, על התובע להוכיח אישור מהלך עסקי עם ניגוד עניינים ועל התובע להראות שמודר במצב של ניגוד עניינים ועל הנצבע להוכיח למה לא להטיל עליו אחריות - להלן חובת ההגנות המלאה (דלוואר) (קוסוי). (טכניקולור) האם באמת העסקה הייתה עם הליך הוגן? האם העסקה הייתה במחיר הוגן? לבדוק את כל פרטי הפרטים של העסקה, ועל הנצבע להוכיח הכל התנאים מתקיימים. פייר דילינג: על תהליך האישור להיות הוגן, אם נגיד שהאנישם שהם שבנידוג עניינים הדירו את עצמם? האם מי שיש לו עניין אישי הדיר את עצמו מהחלטה? ומבקבלת ההחלטות? וגם יש את התנאי השני שהוא מחיר הוגן? האם תנאי העסקה היו הוגנים? במצבים שהתקיימו את התנאים להגנות המלאה כזה למרות הפגמים ייתכן שבית המשפט יתייחס לעסקה באופן שיותר מקל. כמובן הוא גם יכול לבדוק את סבירות העסקה, האם היא לטובת החברה, האם ההחלטה יכולה לקדם את החברה?

2) מרשה יכולה לטעון שמעמדה כבעלת מניות בחברה, יכולה לטעון על בסיס תביעה נגזרת לפי סעיף 194 לחוק, קודם כל כלפי יו"ר הדירקטוריון קליר בהפרתו של חובת האמונים לפי סעיף 254 שהוא לא גילה כל דבר לחברה ושהוא היה עליו לגלות לחברה על הישיבה ושהוא היה צריך לגלות להם על זה, לפי ברק אדם לאדם מלאך, הוא היה צריך לפעול ולגלות את כל הדברים לחברה, אבל בפרוטוקול לא היה כתוב כלל על זה זאת חובה פוזיטיבית היחידה בחוק, שיש חובה שמוטלת עליו לגלות את כל מסמך שנוגע לענייני החברה וזה בא לידי ביטוי לדירקטור מתקף מעמדו בחברה (254א4) וזה כמו הפרת חוזה. היא יכולה גם להגיד תביעה נגל לוגן במעמדו כבעל שליטה בחברה כמישהפר את חובת ה- [redacted] שלו כיוון שהוא לא גילה את עניינו האישי לחברה (2830א). ניתן להגיד כיוון שמדובר ביו"ר דירקטוריון פיצוי הוא חובה אישית ולא קולקאטיבית (פס"ד אפריקה), הוא היה צריך להתנהל בצורה אחרת ולהנגד לאי הגילוי. בנוסף לכך היא יכולה לטעון להפרת חובת ההגנות מצדו של לוגן שהוא בעל שליטה שהוא ליגילה את עניו האישי בעסקה ס' 283. סעדי הפרת חובת אמונים 2560א.

3) אחרי שעסקת כניסת גרג אושרה, לכן הוא עכשיו בעל השלחה כי הוא מחזיק ב%57 ממניות החברה, ולפי המחברן המהותי +הכמותי זה אכן נחשב בעל שליטה בחברה, יש לו יכולת לכוון את פעילות החברה, ומחזיק ביותר מ%50 מאמצעי השליטה בחברה, מה שעשה גרג הוא מכר את מניות השליטה שלו למישהוא שהוא לא מכיר, זה קצת מזכיר את פס"ד קוסוי, בעצם גרג מוכר את כל!! המניות השליטה שלו, למרות שהיא אור אדום שהוא לא מכיר את האיש הזה שהציע לו שווה מניה ב17 למרות ששוויה הנקוב בבורסה הוא רק 9, לכן יכולים לראות את גרג כמי שהפר את חובת ההגנות שלו בתור בעל מניות שליטה לפי פס"ד ברדיציב ולפי דעת השופטת וילנר: אם ידע או אם עצם עניו מלדעת, הוא לא היה אכפת לא מה יקרה אחרי שהוא ימכר (1930), למרות שהיה על זה אזהרות נאורה אדומה בעצם הוא עצם את עניו מלדעת, יכולים לטעון גם לפי דעת ה' ברק ארז בפ"ס ברדיציב ניתן אפילו להרחיב את חובת ההגנות אפילו על מישהו שפעל בפזיזות שהיה אדיש למעשיו שבעצם ראה שיש פה סכנה אבל החליט לא להתייחס לזה. מאידך יכול לטעון גרג שהוא אחראי על המניות שלו והכרעה כזאת יכולה לכבול אותו וקבול את הערך הקנייני במניותיו, מאידך יכול פרנק לטעון שהיה עניין אישי לגרג למכור את מניות השליטה שלו כי זה מגיע לכיס שלו ולא לחברה, ואחרי שהוא ימכור וישעה כור בספינה (להלן החברה) הוא יברח והחברה היא זאת שתסבול מזה, לפי ברק יש אחריות שמוטלת על גרג לפעול באופן הוגן כלפי החברה, לכוח נלווית אחריות, כי לכוח שיש בידו של גרג יכולה להפשיע על הזולת הוא אכן יכול לקבל החלטה, אבל החלטתו אמורה לפגוע בזולת, בעצם הוא גם חב חובת אמונים כלפי החברה, נכון שצריך ידיעה שזה יפגע בחברה, ייתכן שמצד אחד הוא לא ידע על זה וזה מכירה שלו היא אכן מכירה לחברה מתחרה אחרת וזה יכול לפגוע בחברה וויסטאר, אבל מצד שני מחיר המניה המוצע לו היה כמעט 29 ממחיר המניות בבורסה, זה היה אמור לתת תשומת לב כלפי ההצעה, לפי פס"ד ברדיציב גרג רשאי להביא ראיות לכך שעקב הנסיבות שהיו ידועות לו ואשר העלו חשד בלבו באשר לתוצאות האפשריות של המכירה, הוא ערך בירורים כדי לבדוק האם כדאי לעשות כך או לא, במצבינו או אזכור לא כך, אפילו הוא לא בעל כבעל שליטה סביר ובדק את זה לעומק. ניתן גם לטעון שלפי היסוד הנפשי של הקונה, האם הוא התכוון לכך? (למרות שזה לא אומץ בפסיקה), ניתן לראות שמי שרכש הוא חברה אחרת מתחרה לכן סביר להניח שיש יסוד נפשי מובהק לפגוע בברה, הסעדים בגין הפרת חובת הגנות הם אותם סעדים החלים על הפרת חוזה 1930 ב כמו חובת האמונים. בנוסף לכך הוא גם חב חובת תום חב בורו כבעל מניות בחברה לפי סעיף 192, שהוא צריך לפעול בתום לב כלפי החברה, ולא לתרום לשום מעשה לפגיעה בה. יחסית יש לו טענות מאוד חזקות כדי ליישמן בבית המשפט. ואפילו הוא הפר את חובת הגילוי בתורו כבעל שליטה שלא גילה על העסקה למנכ"ל או לדירקטוריון אז רואים אותו כמי שהפר את חובת ההגנות לפי סעיף 283, הוא לא התייעץ איתם ולא הציעה להם עלל העסקה כל מה שהיה חשוב לו הוא מה שיקבל ועצם את עניו.